

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Έν Αθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1923

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 93

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ψηφίσματα

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος Σέλι τῆς περιφερείας Βεροίας... 1
Περὶ κυρώσεως τῆς μετὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, Ἐπιτροπείας Ἐλευθέρας Ζώνης καὶ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου συμβάσεως περὶ χορηγήσεως παρὰ τῆς πρώτης δανείου 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν Ἐλευθέρας Ζώνης..... 2

Νόμοι

Νόμος 3305. Περὶ συστάσεως ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων..... 3
Νόμος 3306. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3125 περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου..... 4
Νόμος 3307. Περὶ διορισμοῦ τῶν ἐκ τῶν ἐκκαθαριστικῶν συμβουλίων ἀπολυθέντων κλπ. λειτουργῶν τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδεως..... 5
Νόμος 3308. Περὶ μονιμοποιήσεως τῶν προσωρινῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων Ὁρίων..... 6

Διατάγματα

Περὶ ἐπικυρώσεως ἀποράσεως τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης πρὸς παραχώρησιν Μοναστηριακοῦ γηπέδου..... 7
Περὶ ἐπικυρώσεως ἀποράσεως τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης πρὸς παραχώρησιν γηπέδου εἰς ταμεῖον ἐκπ. προνοίας..... 8
Περὶ ἐπικυρώσεως ἀποράσεως τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης πρὸς παραχώρησιν γηπέδου εἰς σχολικὴν ἐπιτροπὴν..... 9
Περὶ χορηγίας 50.000 γιλογραμμῶν ἀλάτος βιομηχ. χρήσεως ἐκ τῆς ἀλυκτῆς Ἀναδούσου εἰς τὴν Βιομ. Ἐταιρίαν Ἀλφίης—Γερμανίας καὶ Σία ἀφ' Ὁρίων..... 10
Περὶ ἐπικυρώσεως εἰς τὴν πόλιν Θεσσαλονίκης τῆς ἐξουσίας τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ ἀδειῶν ἡμοιότητας..... 11
Περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1915 Διατάγματος περὶ ἀρμόσεως ὡς βασιλέων διαφόρων ἐλατῶν τῆς περιφέρειας τοῦ Νομοῦ Ἀττικοδοικωτικῆς ὅσον ἀρροὶ ἐκτατὸν 239 τετρ. μέτρων λόφου «Ταλλάρου» Ὁρίων..... 12

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΤΗΣ Δ' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(1)

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος Σέλι τῆς περιφερείας Βεροίας.

Συνεδρίασις ΡΟΓ' τῆς 6 Ἀπριλίου 1923.

Ἡ Δ' ἐν Αῤῥήναις Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων

Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι

Ἀρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ἵνα ἀπαλλοτριώσῃ ἀναγκαστικῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ βατόκνημα Σέλι, ὄντιον εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ ἐκπτώτου Βασιλέως Κωνσταντίνου ὑπὲρ γειτονικῶν Δόμων ἢ κοινοτήτων, καταβαλλομένης τῆς ἀποζημιώσεως καὶ μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ κτήματος

Ἀρθρον 2.

Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα προτάσκει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλει καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐκπλήσεως τοῦ ἀπαλλοτριωθησομένου κτήματος καὶ τῆς καταβολῆς τῆς ὀφειλομένης

ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐκπελάτους, τὰ τῆς περικτήσεως συμβάσεως τῶν ἐπὶ τοῦ δότου ἐπιστατῶν μισθώσεων, ὡς καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν ἀναγκαζομένην εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Αῤῥήναις τῇ 8 Ἀπριλίου 1923.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Ρακτιβάν

(2)

Περὶ κυρώσεως τῆς μετὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, Ἐπιτροπείας Ἐλευθέρας Ζώνης καὶ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου συμβάσεως περὶ χορηγήσεως παρὰ τῆς πρώτης δανείου 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν Ἐλευθέρας Ζώνης.

Συνεδρίασις ΡΟΖ' τῆς 10 Ἀπριλίου 1923.

Ἡ Δ' ἐν Αῤῥήναις Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων

Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι

Ἀρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ κείμενον τῆς κάτωθι συμβάσεως, ἥς ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ δανείου δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) δραχμῶν ἀφ' ὧνδς μετὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἰωάν. Ἀθανασίου Δροσπούλου, ἀφ' ἑτέρου τῆς ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, τοῦ τροποποιηθέντος καὶ συμπληρωθέντος τὸν νόμον 390 τῆς 17 Νοεμβρίου 1914 περὶ Ἐλευθέρας Ζώνης ἐν Θεσσαλονίκῃ προδεδωμένης Ἐπιτροπείας Ἐλευθέρας Ζώνης ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Στ. Γεωργίου Γρηγοριάδου, καὶ ἐκ τρίτου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ 1) τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Κωνστ. Γεωργίου Γιάτση, 2) τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομικῆς Ὑπουργοῦ κ. Κ. Δημητρίου Σπυρίδου, καὶ 3) τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ κ. Ἰωάν. Δημητρίου Βαλαλῆ.

Ἀρθρον 1.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος χορηγεῖ ὑπὸ τὴν ἐγγύτην τοῦ Κράτους πρὸς τὴν «Ἐπιτροπείαν Ἐλευθέρας Ζώνης ἐν Θεσσαλονίκῃ» κατονομαζομένην ἐν τῇ προόδῃ αἱ ἐνδείξεις δάνειον χρεωλυτικῶν δραχμῶν δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) ἐπὶ τόκῳ ἐκὼς τοῖς ἑκατὶν (8 0/0) ἑτησίως καὶ ἀναλόγῳ χρεωλυτικῶν, ἐξοφλητέον ἐντὸς εἰκοσίων ἐξαμηνιῶν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐνεστώτος (1925) ἔτους δ' ἀ κατ' ἐξοχὴν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐξαμηνιαίας τοιοχρεωλυτικῆς δόσεως ἐν δραχμῶν 735.818 ἐκάστῃ, καυτελητέας ἐκάστην 30 Ἰουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Καταβληθήσεται ἐπισης τῇ Ἐθνικῇ Τράπεζῃ τῆς Ἑλλάδος ὁ ἀπολύς ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου τῶν δραχμῶν 10.000.000 τό-

ως από της ημέρας της χορηγήσεως του ποσού του δανείου μέχρι 30 Ιουνίου ἐνεστώτος (1925) έτους.

Άρθρον 2.

Η όφειλότης δικαιούται να καταβάλη οποτεδήποτε είτε τὸ ἕλκον τοῦ όφειλομένου κεφαλήσι μετὰ τὸν μέγιστον τῆς ἡμέρας ἐκείνης όφειλομένων τόκων είτε καὶ μέρος τοῦ κεφαλήσι, ἐπι- ἀνάλωφ μειώσει τῆς χρεωλυτικῆς δόσεως.

Άρθρον 3.

Πρὸς όλοσχερῶς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου τούτου τὸ Δημόσιον διὰ τὸν περισσπεμένον ἀντιπροσώπων του ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὥπως ἀναγράφη ἐτησίως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῆς όφειλότητος μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου ποσὸν δραχμῶν δύο εκατομμυρίων τοῦλάχιστον, ἐκχω- ρεῖται δὲ καὶ μεταβιβάζεται πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου τού- του πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ οὗτω ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἀναγραφόμενον ἐτησίως πο- σόν, ὅπου θέλει κατατίθεσθαι παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὸν ἀρμοδίον δημοσίον ὑπαλλήλῳ, εὐθυνόμε- νων προσωπικῶς διὰ τὴν μὴ ἐγκαιρὸν κατάρθισιν τοῦ ποσού τούτου.

Η Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιούται, ὥπως ἐκ τοῦ ποσού τούτου ἀναλαμβάνη καὶ συμπληρῇ ἄνευ τῆς μεσοδότη- σεως οὐδενὸς τὸ ἀπαιτούμενον ἐτησίως διὰ τὴν ἐξόφλησιν τὸν δύο ἐξαμηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων καὶ τὸν τυχόν ό- φειλομένων τόκων ὑπερμερίας ποσόν, τὸ δὲ τυχόν ἀπομένον ὑπόλοιπον θέλει τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς όφειλότητος, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Άρθρον 4.

Τὸ προϊόν τοῦ παρόντος δανείου θέλει μείναι κατατεθειμένον παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς κατάρθισιν ἐν ὅθι ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόκῳ τῶν ἐκτὸς τοῖς ἐκατὸν (8 ο/ο) ἐτη- σίως μόνον πρὸς μερικὴν ἢ καὶ ὅλην παρὰ τῆς όφειλότητος ἀνάληψιν.

Άρθρον 5.

Η παροῦσα σύμβασις ὡς καὶ πᾶσι αἱ σχετικαὶ διὰ τὴν ἐκ- τέλεσιν αὐτῆς πράξεις καὶ ἀποδείξεις ἐν γένει ἀπαλλάσσον- ται παντὸς τέλους χρησιμοῦ.

Άρθρον 6.

Η παροῦσα σύμβασις, γενομένη εἰς τριπλοῦν, ἄρχειται ἀπὸ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἀπριλίου 1925.

Ἰωάν. Ἀθαν. Δροσώπουλος, Στ. Γ. Γεωργιάδης

Κ. Γκότσας, Κ. Σπυρίδης, Ι. Βαλαλάς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1925.

Ο Πρόεδρος
Κ. Ραυτιβάν

ΝΟΜΟΙ

(3)

Περί ανστάσεως επαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν
Ἑπιμελητηρίων.

Νόμος 3395

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ήρτισμένοι ὑποφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντα- κτικῆς Συνελεύσεως, ἀποφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν

Άρθρον 1.

Δύνανται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενῳ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ νὰ ιδρυθῶσιν ἐπαγγελ- ματικὰ καὶ βιοτεχνικὰ Ἑπιμελητήρια ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Βόλῳ, Πάτραις, Θεσσαλονίκῃ καὶ Κερκύρῃ.

Τὰ Ἑπιμελητήρια ταῦτα ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα Δημο- τίου Δικαίου καὶ συγκροτῶν τὴν προτεχσίαν καὶ βιοτεχνίαν τῶν συμπεριλαμβανόμενων ἐπαγγελματικῶν, χειροτεχνικῶν καὶ βιοτε- χνικῶν τάξεων, ὡς ἐν ταῖς ἐπιμέλειαις ἄρθροις ὁρίζεται.

Η περιφέρειαι ἐκάστου Ἑπιμελητηρίου ὁρίζεται διὰ τοῦ ιδρύοντος αὐτὸ Διατάγματος. Δύνανται ὁμοίως νὰ τροποποιηθῇ διὰ μεταγενεστέρου τοιοῦτου.

Δύνανται διὰ Διατάγματος νὰ ιδρυθῶσιν ἐπαγγελματικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐπιμελητήρια καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἀποτελοῦσας ἔδραν ἐμπορικῆς καὶ βιοτεχνικῆς ἐπιμελητηρίου, μετὰ προηγου- μένης γνωμοδότησιν αὐτοῦ, καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑ- πουργικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 2.

Ἀπὸ τῇ δημοσίευσί τοῦ Διατάγματος περὶ ιδρύσεως Ἑπι- μελητηρίου καταργεῖται τὸ δυνάμει τοῦ Νομ. Διατάγματος ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἑπιμελητη- ρίων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 1863 περὶ τροποποιή- σεως τοῦ νόμου 184 κλπ., αὐτοῦτελες Ἑπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν τμήμα τοῦ οἰκείου Ἑμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἑπιμελητηρίου.

Άρθρον 3.

Όργανα τοῦ Ἑπιμελητηρίου εἶναι: α') Ἡ γενικὴ συνέ- λευσις τῶν μελῶν αὐτοῦ, β') τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ γ') ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ.

Άρθρον 4.

Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἶναι αἰρετά, ὁ δὲ ἀ- ριθμὸς αὐτῶν ὁρίζεται διὰ τοῦ ιδρυτικοῦ Διατάγματος, μὴ ὑ- γάμενος νὰ εἴη κατώτερος τῶν 15 οὐδὲ μέγιστον τῶν 30, διὰ μεταγενεστέρου Διατάγματος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δύναται ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω διαγραφέντων ὁρίων νὰ αὐξηθῇ ἢ ἐλατ- τωθῇ.

Πλὴν τῶν αἰρετῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου με- τέχουν αὐτοῦ ἐκ τοῦ νόμου 1) ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἑπιμελητηρίου τῆς ἔδρας τοῦ Ἑπιμελητηρίου, 2) ὁ πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας ἐπαγγελματικῶν τῆς ἔδρας τοῦ Ἑπιμελητηρίου, διὰ δὲ τὸ Ἑπιμελητήριον Ἀθηνῶν καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας ἐπαγγελματικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ μέλη ταῦτα δὲν ὑπολογίζονται διὰ τὴν ἀπαιτείαν οὐδὲ δύναται νὰ μετέχουν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀντὶ τοῦ προέδρου τῆς Ὀμοσπονδίας ἐπαγγελματικῶν εἰς ἀ- πόλλας ἔδρας ἐπαγγελματικῶν Ἑπιμελητηρίων μέλος τοῦ δι- οικητικοῦ συμβουλίου τῶν Ἑμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἑπι- μελητηρίων συμπληρῶς πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομ. Διατά- γματος τῆς 2 Νοεμβρίου 1923 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 κλπ., ἀποτελεῖ ὁ πρόεδρος τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιο- τεχνικῶν Ἑπιμελητηρίων.

Άρθρον 5.

Ἐκαστον Ἑπιμελητήριον διαρτίζεται κατὰ κανόνα εἰς δύο τμήματα, τὸ Ἑπαγγελματικὸν καὶ τὸ Βιοτεχνικόν.

Ο ἀριθμὸς τῶν τμημάτων δύναται νὰ αὐξηθῇ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ο ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστου τμήματος ὁρίζεται ἐπίσης διὰ πράξεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

Άρθρον 6.

Μέλη τοῦ Ἑπιμελητηρίου ἔχοντα ἀπικτα τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ συνεσφέρειν εἰς τοὺς πόρους αὐτοῦ εἶναι οἱ ἐπαγγελματικὰ καὶ βιοτέχναι: Καπνοπῶλαι, μαρ- μαρολύπται, σιδηροποιοί, λιχνοπῶλαι, ὀπωροπῶλαι, πτη- νολογῶλαι, ξυνοδόχοι ὑπνου, φωτογράφοι, κομοδίνοι, κομμοπῶλαι, ἐμποροπῶλαι, ἐμπροσφάπται, ράπται, κασεπῶλαι, κρεοπῶλαι, οἰνοπῶλαι, οἰνοπῶλαι, παντοπῶλαι, διαυθύνται ἐπιματορίων, πωλεῖται εἰδῶν νομῆς καὶ ἐγγυρίων προξόντων, ἰχθυοπῶλαι, ζυ- θοπῶλαι, κατασκευασταὶ ποτῶν, ἀεροκαθαρισταὶ, ἐξωδιμοπῶλαι, χηλικοποιοί, σιδεροποιοί, φανοποιοί, πωλεῖται καυτῆριον ὕλης,

κατασκευαστάι ειδών γυναικείας χειρτέως, ζαχαροπλάστα, έρκα-
πλωματοποιοί, ζυλευργοί και λεπτοουργοί, μικτοί μικρέμποροι
συνοικιών, καρραποιοί, καθεκτοποιοί, εφευροτοιοί, άρτοποι-
οί, γαλακτοπώλαι, άγγειοπλάσταί, κασιτερωταί, ιδιοκτήται
καθαριστηρίων και βαφείων, πεταλωταί, σκαμματοποιοί, πιδη-
ρωταί, σαρωθοροποιοί, σκητορράπται, τανιοπλέκται, σκευοστο-
λισταί οίκων, σερραδοχαρταί, επιδιορθωταί όρολογίων και
κοσμημάτων, επιδιορθωταί πύλων και στύβων και έπιπλοποιοί
ώς και πάσης φύσεως άλλης έπαγγελματικής διατηρούντες κατα-
στηματα λιανικής πωλήσεως, ως και χειροτέχναι ή βιοτέχναι
ιδιοκτήται έργοτεχνείων ή έργοστηρίων, ών τὰ προϊόντα πω-
λούνται έπιτόπως και λιανικώς.

Διά πάντων άμειοβήτησιν ως προς τήν κατάταξιν έπαγγε-
ματιού ή βιοτέχνου ή και κατηγορίας έν τών μη κατανομαζο-
μένων έν τών άνωτέρω, άπορρίνεται έπιτροπή αποτελουμένη ή
διά μέν τὰ έπαγγελματικά Έπιμελητήρια Αθηνών-Πειραιώς
έξ ένός αντιπροσώπου αὐτῶν, έξ ένός τοιούτου τοῦ Έμπορικοῦ
και Βιομηχανικοῦ Έπιμελητηρίου και ένός τοῦ Έπουργείου
τῆς Έθνικῆς Οικονομίας ως Προέδρου, διά δέ τὰ λοιπά ως
αντιπρόσωπος τοῦ Έπουργείου τῆς Έθνικῆς Οικονομίας όρι-
ζεται ή Οίκον. Εφημερ.

Διά τόν μέχρι τῆς συστάσεως τῶν Έπαγγελματικῶν και
Βιοτεχνικῶν Έπιμελητηρίων χρόνον ως αντιπρόσωπος τῶν
έπαγγελματικῶν λαμβάνεται έν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Έπαγγε-
ματικῶν και Βιοτεχνικῶν Ταξίματος τῶν Έμπορικῶν Έπιμε-
λητηρίων.

Είς τὰ Έπαγγελματικά και Βιοτεχνικά Έπιμελητήρια δέν
δύνανται νά υπαχθῇ έπιχειρήσεις χονδρικοῦ εμπορίου ή άκου-
μένη υπό τύπον Ανωνόμου Εταιρείας, ως και χειροτεχνική ή
βιοτεχνική έπιχειρήσεις ενεργοῦσα έξωτερικῶν εμπορίων.

Άρθρον 7.

Πόρον τοῦ Έπιμελητηρίου εἶναι:

α') Δικαιώματα έγγραφας τῆς καταχωρίσεως τῶν Έπαγ-
γματικῶν και Βιοτεχνικῶν Επωνυμιῶν καθοριζόμενον διά
Διατάγματα κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ Έπιμελητηρίου
εἰς 2ραχ. 25—50 δι' έκαστην επωνυμίαν.

β') Ετήσια συνδρομή τῶν μελῶν καθοριζομένη διά Δια-
τάγματα κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ Έπιμελητηρίου και μή
δυναμένη νά υπερβῇ τὰς 100 δραχμάς.

Επί δημοσίων και έτεροδημιῶν στατειῶν εἰς τήν κατα-
βολήν τῆς συνδρομῆς ύπόκειται έκαστος τῶν δημοσίων συν-
σταίρων.

Διά τήν καταβολήν τῆς συνδρομῆς ίσχύει ή διάταξις τοῦ ἄρ-
θρου 5 τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος
περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 κλπ.

γ') Δικαιώματα εισπράξεως διά τήν έκδοσιν πιστοποιητικῶν
ή άλλων έγγραφων κανονιζόμενα διά Διατάγματα κατόπιν
γνωμοδότησεως τοῦ οἰκείου Έπιμελητηρίου.

Άρθρον 8.

Η έκλογή τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν
Έπιμελητηρίων γίνεται κατά κατηγορίας επαγγελματιῶν. Διά
τήν σύνταξιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων και συγκρότησιν τῆς
ἐκλογικῆς έπιτροπῆς, τήν ύπεύθυνήν και έκδοσιν έστάσεων
κατά τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, τήν έποπτείαν τῶν ἐκλογῶν
και τήν ἐκχώρσιν αὐτῶν υπό τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν
έφαρμόζονται αἱ περί ἐκλογῶν τῶν Έμπορικῶν και Βιομηχα-
νικῶν Έπιμελητηρίων ίσχύοντες διατάξεις.

Ειδίκοι διατάγματα θέλει κανονίσει τήν ἐκλογικήν διά κα-
ρίαν.

Εκδόματα εἶναι αἱ ἐκλογαί αἱ ἀπὸ τριετίας ἀποκρίτες τῇ
ἐπαγγελματικῇ τῶν έν τῇ ἔργᾳ τοῦ Έπιμελητηρίου.

Άρθρον 9.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Έπιμελητηρίου
ἐκλέγονται διά μέν έκαστον. Κατά τριετίαν όμως ἀναστέ-
λται τὸ ἥμισυ τῶν μελῶν έκάστου τμήματος καθοριζόμενων τῶν

έξερχόμενων κατὰ μέν τήν πρώτην τριετίαν διά κληρώσεως
ἐφεξῆς δέ κατ' ἀρχαιότητα ἐκλογῆς.

Κατὰ τὰ λοιπά ίσχύοντες αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 184 ως
έτροποποιήθηκαν διά τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1863.

Άρθρον 10.

Τὰ ἄρθρα 13, πλὴν τῶν δύο τελευταίων παραγράφων, 14,
15 και 16 τοῦ νόμου 184 ως έτροποποιήθηκαν διά τοῦ νόμου
1863 έφαρμόζονται και ἐπὶ τῶν Έπαγγελματικῶν και Βιο-
τεχνικῶν Έπιμελητηρίων.

Άρθρον 11.

Ο ἄρθρος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Έπιμελητηρίου κανονίζε-
ται υπό τῆς Διοικητικῆς Έπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγ-
κῶν έκάστου. Ο διορισμός και ή ἀπόλυσις αὐτῶν γίνεται ό-
μοίως υπό τῆς Διοικητικῆς Έπιτροπῆς. Δύνανται ἐπίσης δι'
ἀποστάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νά προσληθῇ Νομι-
κός σύμβουλος ἐπὶ τριετίᾳ κατ' ἀνώτατον ὅριον θητείας. Ο
ἀπὸ προσληθεῖς δύνανται καθ' ὅμοιον τρόπον νά ἐπαναδιο-
ρισθῇ.

Δύνανται νά προσληθῇ και διευθυντής Έπιμελητηρίου ως
ὑπάλληλος, ὅστις δέον τὰ μή ἀνήκῃ εἰς τόν ἀριθμόν τῶν ἐκλο-
γέων ὡς τοιοῦτος προσλαμβάνεται ή ἔχων δίπλωμα Νομικῆς
ή πολιτικῶν σπουδῶν ἡμετέρου ή ξένου ἱσχυροῦ Πανεπιστημίου
ή δίπλωμα Ανωτάτης Εμπορικῆς Σχολῆς και ἀποδεχόμε-
νην εμπορικὴν και οἰκονομικὴν μόρφωσιν.

Διά τοῦ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ θέλουσι κανονισθῇ ὁμοίως τὰ
δικαιώματα και καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων, τὰ τῆς διεκδομί-
σεως, προαγωγῆς και ἀνταποθῆς αὐτῶν και ή παθαρική
εὐθύνη.

Ὡς προς τήν μονιμότητα τῶν ὑπαλλήλων και τήν ἀπόλυσιν
αὐτῶν έφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 2 Νο-
εμβρίου 1923 Ν. Δ. περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 κλπ.

Άρθρον 12.

Τὰ ἄρθρα 18, 19, 20 τοῦ νόμου 184, ως έτροποποιήθηκαν,
διά τοῦ νόμου 1863 και τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. περί
τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 κλπ., έφαρμόζονται κατ' α-
ρχαιότητα και ἐπὶ τῶν Έπαγγελματικῶν και Βιοτεχνικῶν
Έπιμελητηρίων.

Άρθρον 13.

Η ύπερσειχ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι
ἄριστος. Ο πρόεδρος και τὰ μέλη αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐπιτήσεις
ἐξοχῆς και τελευταίος ἔχουσι θέσιν, παρὰ τὸν πρόεδρον και τὰ
μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εμπορικοῦ και Βιομηχα-
νικοῦ Έπιμελητηρίου.

Άρθρον 14.

Τὰ ἄρθρα 22, 23 και 24 τοῦ νόμου 184, ως έτροποποιή-
θηκαν διά τοῦ νόμου 1863 και τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ.
περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 κλπ., έφαρμόζονται
κατ' ἀρχαιότητα και ἐπὶ τῶν Έπαγγελματικῶν και Βιοτε-
χνικῶν Έπιμελητηρίων.

Άρθρον 15.

Τὰ Έπαγγελματικά Έπιμελητήρια ἔχουσι γενικῶς τὰ υπό
τῶν νόμων ή Διαταγμάτων διαγραφόμενα δικαιώματα ή καθή-
κοντα, εἰδικώτερον δέ:

1) Μελετεῖν εἴτε οἰκοθιν εἴτε τῇ προσλήξει τῶν ἀρχῶν
πάν ζήτημα συνεχόμενον μέ τὰ συμφέροντα τῶν βιοτεχνικῶν
και επαγγελματικῶν τάξεων. ὁμοίως ή ἐνμέτως, συλλέγουσι
πληροφορίας ή στατιστικὰς και κατέχουσι τιμωτάς προς τὰς
Αρχάς.

2) Τηροῦσι πρωτόκολλον πασῶν τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν ὑπα-
γόμενων εἰς τήν δικαιοδοσίαν τῶν.

3) Γνωμοδοτεῖσι περί νομοσχεδίων και Διαταγμάτων σχετι-
ζόμενων μέ τὰ επαγγελματικά και βιοτεχνικά συμφέροντα ή
συστάσεως Έπαγγελματικῶν Έπιμελητηρίων δι' ἀποστάσεως
τμήματος εκ τῆς δικαιοδοσίας τῶν.

4) Υποβάλλουσι κατ' ἑτος μέχρι τέλους Απριλίου εἰς τὸ

Υπουργείον της Εθνικής Οικονομίας έκθεσιν περιληπτικήν της γενόμενης κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐπαγγελματικῆς καὶ βιοτεχνικῆς κινήσεως μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς παρατηρήσεων καὶ συστάσεων αὐτῶν.

5) Δύνανται κατὰ τὴν Διεύθυνσιν ν' ἀναλάβωσιν οἰκίαν ἢ τῇ συνδρομῇ τοῦ Κράτους ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, δημοσίων ἢ ιδιωτικῶν, τὴν ἰδρυσιν ἢ διοίκησιν ἰδρυμάτων βιοτεχνικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ἢ καὶ τὴν διοίκησιν τῶν κατὰ τοῦ Κράτους ἰδρυμένων τοιούτων, ἢ παρὰ ἰδιωτῶν ἐκ κινήσεως ἐν τῇ ἢ τῆς τελευταίας βουλῆσεως, ἢ δι' ὁργανῶν εἰδικῶν μαθημάτων, καὶ ψηφίζωσιν ἐπιχειρήσεις πρὸς εἰδικοποιήσιν προϋπαιδευμένων καὶ τεχνικῶν διαφόρων ἐπιτελεσμάτων, καὶ τήρουν μερικὰ γράμματα πρὸς προμήθειαν ἢ τοποθέτησιν τεχνικῶν ἢ ἐργατῶν.

Διὰ Διεύθυνσιν, ἐν περιπτώσει καὶ ἐν ἀντικείμενῃ ἢ ἰδρυσὶς ἢ διοίκησις τοιούτων ἰδρυμάτων εἰς τὰ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν αἱ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τοῦ Κράτους ἀνταρραφόμεναι πιστώσεις πρὸς ἰδρυσιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν, τὰ δὲ οἰκία ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ομοίως διὰ Δ., μετὰ γνώμην τῶν Ἐπιμελητηρίων, κανονίζονται αἱ λαμπυρίαι τῆς λατομείας, διοικήσεως καὶ ἐκπομπῆς τῶν τοιούτων ἰδρυμάτων.

6) Δύνανται ν' ἀναλάβωσι, μετ' ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας, τὴν ὁργάνωσιν τῶν κατὰ τόπους περιοδικῶν ἐμπορικῶν πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν.

7) Δύνανται νὰ συγκαλῶσιν εἰς σύσκεψιν ὡρισμένης κατηγορίας ἢ καὶ πάντα σύλλογον, τὸν σύλλογον τῶν ἐκλογέων τῆς περιφέρειας τῶν πρὸς ἐξέτασιν εἰδικῶν ζητημάτων ἐπαγγελματικῶν ἢ βιοτεχνικῶν.

Τὸ δικαίωμα τῆς συγκλήσεως ἀνήκει καὶ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, ἐφ' ὅσον τὸ ἐν εἰκοστὸν τοὐλάχιστον αὐτῶν ζητήσῃ τὴν σύγκλησιν τούτων. Τὸ ἐν εἰκοστὸν ἐπίσης τῶν ἐκλογέων ὡρισμένου τμήματος ἢ κατηγορίας δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν σύγκλησιν συσκέψεως τῶν τῆς κατηγορίας ταύτης ἐκλογέων.

8) Δύνανται νὰ ἐνδύνωσι μετ' ἀλλήλων εἰς συνέδρια καὶ συνελεύσεις ἢ νὰ μετέχωσι τοιούτων, νὰ συνιστῶσιν ἐπιτροπὰς, ἐνδέσεις ἢ συνέδρια διαρκεῖς πρὸς ἐξέτασιν διαφόρων ζητημάτων τῆς δικαιοσύνης τῶν.

Ὁ κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν τοιούτων συνεδρίων ἢ συνελεύσεων καὶ ὁ ὁργανισμὸς τῶν τοιούτων ἐνώσεων ἢ συνεδρίων ἐκδίδεται μετὰ γνώμης τοῦ τῶν οἰκείων Ἐπιμελητηρίων διὰ Διεύθυνσιν.

Τὰ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια ὑποχρεοῦνται νὰ κατεβάλλωσι πᾶσαν ἐνέργειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν, εἴτε κατ' ἐπαγγελματικὰ εἴτε γενικῶς πιστωτικῶν καὶ προμηθευτικῶν συναρισμῶν διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας προμήθειαν τῶν ἀναγκαζόντων εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας ὁργανῶν, ἐργαλείων, πρώτης ὕλης καὶ λοιπῶν χρειῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς τέχνης ἢ τοῦ ἐπαγγελματοῦ αὐτῶν.

* Ἀρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 184 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 181 κλπ.», ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων.

* Ἀρθρον 17.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38 καὶ 39 τοῦ νόμου 184 ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ νόμου 1863 καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 181 κλπ.», ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων.

* Ἀρθρον 18.

Ὁ ὁριστὸν ἐπάγγελματις ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ Ἐπαγγελματικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ Ἐπιμελητήρια ὑποχρεοῦται ἐντός δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν νὰ ἀναγγείλῃ

τοῦτο εἰς τὰ Ἐπιμελητήρια, ὅπου ἀναγίνεται τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἡ βιοτεχνία. Ἐντός τοῦ αὐτοῦ χρόνου ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγείλῃ πᾶσαν μεταβολήν.

Ἐπὶ τῶν Ἐπαρτειῶν τὴν ὑποχρέωσιν φέρει ὁ διευθύνων αὐτῶν.

Ἡ ἀναγγελία ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀναγγέλλοντος καὶ περιέχει τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

1) Τὸ ὄνομα, ἐπωνυμίαν καὶ κατοικίαν τοῦ ἀναγγέλλοντος ἢ τῶν μελῶν τῆς Ἐπαρτείας.

2) Τὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὴν διεξάγονται αἱ ἐπιχειρήσεις ὡς καὶ τὸν τογὸν διακριτικὸν τίτλον τῆς ἐπιχειρήσεως.

3) Τὴν ἔδραν καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγγελιῶν τούτων τὰ Ἐπιμελητήρια τηροῦσιν εἰδικὰ πρωτόκολλα τῶν μελῶν περιέχοντα τὰ ἐν ἁρθρῳ 56 τοῦ νόμου 184 στοιχεῖα.

Τὰ Ἐπιμελητήρια προβαίνουν ἐξ ἐπαγγελματοῦ εἰς τὴν ἐγγραφήν τῶν ἐπωνυμιῶν, περὶ ὧν δὲν ἐγένετο τακτικὴ ἀναγγελία.

Τὸ πρωτόκολλον δύναται ἄνευ πληρωμῆς τινος νὰ ἐξετάσῃ πᾶς τις, ζητῶν τοῦτο παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἐν περιπτώσει ἐσφαλμένης ἐγγραφῆς ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 57 τοῦ νόμου 184.

* Ἀρθρον 19.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 59, 60, 61 τοῦ νόμου 184 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

* Ἀρθρον 20.

Τὸ δυνάμει τοῦ ἁρθ. 5 τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 κλπ.» εἰσπραχθέν ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων ποσὸν ἀποδίδεται εἰς τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτῶν ἰδρυμένα ἐπαγγελματικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐπιμελητήρια, ἀφ' οὗ ἀραιεθῇ ἐξ αὐτοῦ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τὸ ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν τμημάτων δαπανηθὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰδρύσεως αὐτῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἰδρύσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιμελητηρίων. Πρὸς διακατανομήν τοῦ ἀποδοτέου χρηματικοῦ ποσοῦ ἀποφαίνεται περὶ ταμεῖς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ βιοτεχνικοῦ τμήματος καὶ δύο τοιούτων τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου ὑπὸ τῇ προεδρίᾳ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας κατετιμῆναι λογιστικὰς γνώσεις διὰ τὰ ἐπιμελητήρια Ἀθηνῶν—Παισῶν, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

* Ἀρθρον 21.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ μέχρι λήξεως τῆς πρώτης τριετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν Ἐπιμελητηρίων θέλουν παραμείναι τὰ μέλη τῶν ἤδη ἐκλεγμένων Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Τμημάτων ἐνεργουμένης συμπληρωματικῆς ἐκλογῆς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁρισθησομένου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐπιμελητηρίων ἐντός ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς συμπληρωματικῆς ἐκλογῆς θέλουν ἐνεργηθῇ ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν νέων Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν.

Κατὰ τὸ ἐνδιάμεσον τοῦτο διάστημα καθήκοντα ταμεῖς ἐκπληροῦν οἱ γραμματεῖς τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Τμημάτων.

* Ἀρθρον 22.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δη-

μοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους ἐφαρμία.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Π. Τσιτσεκλῆς

(4)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3125 περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐκ τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου.

Νόμος 3366

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀποφασίσταμεν καὶ διατάσμεν

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3125 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Εἰς ἀποζημιώσιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου δικαιοῦνται οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τοῦ ἑθνικοῦ ἢ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐξωτερικοῦ πολέμου εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 3125 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἡ ζημία πρόκειται εἶναι ἡμίσους συνέπειαν τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου μέχρις 28 Δεκεμβρίου 1919 κατὰ τὴν γῶσιν πολέμων γεγονότων ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ βάλασταν ἢ κατὰ βλήτων εἰς τὸν πόλεμον ἐγγυητικῶν δυνάμεων, πλὴν τῆς Τουρκίας, εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἢ Σερβικικὸν τοιούτων, πλὴν τῶν γενομένων παρὰ Συμμάχων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους πρὸ τῆς 14/27 Ἰουνίου 1917 καὶ εἰς περιπτώσιν ἐπὶ κατὰ τὴν ἢ ζημία ἐξυπολογισθῆται μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐξ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3125 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως οἱ μέγροι σήμερον ὑποβαλόντες σχετικὰς δηλώσεις εἰς τὰ κατὰ καιροὺς λειτουργήσαντα Γραφεῖα Πολέμων Ζημιῶν, ὡς καὶ ὅσοι ᾔθελον υποβάλαι τοιαύτας ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Αἱ προθεσμίαι τῶν ἐξ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3125 πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἐδάφιν 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3125 προστίθεται ἡ κατωθὶ περίπτωση εὑρὶς ὑποστάντων δ' ἄλλω ὕλητις ζημίας ἐπιβουρῆς συνεπείᾳ στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἐξ ὁμηρείας καὶ ἄλλω προσωπικῆς ἐκκατολήσεως συνεπείᾳ φυλακίσεως πρὸ ἐχθρῶν».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 5 καταργεῖται.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 3125 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Συνιστάται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἑπταμελὲς ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιτροπὴ ἐκτιμᾶσεως τῶν περὶ ζημιῶν πολέμου αἰτήσεων». Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς Ἀρσενάρχου, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ Δημο-

σίου Λογιστικοῦ, ἐνὸς ἀνωτέρου ἀξιοματικοῦ τοῦ Ἀρμενικοῦ Σώματος, τοῦ τέως Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου ἐκτιμᾶσεως ζημιῶν ἐκ τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῇ τῶν συνθηκῶν. Ὁ Ἀρσενάρχης καὶ ὁ Συμβούλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὑποδεικνύονται ὑπὸ τῶν Σωμάτων εἰς 2 ἀμήνας. Ὁ ἀνωτέρος ὑπαλλήλος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὁ ἀνωτέρος ἀξιοματικὸς τοῦ Ἀρμενικοῦ Σώματος καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὡς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῇ τῶν συνθηκῶν ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ τέως Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου ἐκτιμᾶσεως ζημιῶν ἐκ τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου ὁρίζεται εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἐρετῶν, ὑποδεικνύμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐρετῶν.

2. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ Ἀρσενάρχης, ἀναπληρωμένος ἐν περιπτώσει κωλύματος ἡ ἀπουσίας ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρίτῳ παρόντων, τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ἐδάφιν 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3125 καταργεῖται.

2. Εἰς τὸ ἐδάφιν 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μετὰ τὴν φράσιν «ἐκ ἀκατοῦ» προστίθεται «κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν».

3. Τὸ ἐδάφιν 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ διορίζεται ἐπίσης καὶ βοηθητικὸν προσωπικὸν ἀπαρτιζόμενον ἐκ τεσσάρων ἀκολουθῶν, δωδεκά γραμμῶν α' ἢ β' τάξεως καὶ ἐνὸς κλητῆρος α' τάξεως».

4. Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ γίνεται διὰ πρόξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐδάφιν 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3125 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Ἐπὶ πάσης δηλώσεως ἐφ' ἧς εἶχεν ἐκδοθῇ ἐκτιμητικὴ ἀπόφασις, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει, κανονίζουσα τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 πληρωτέον ποσὸν ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, οἰκονομικῶν βλαβῶν καὶ ἐάν εἴναι αὕτη, λαμβάνουσα δὲ ὑπὸ ὅψιν μόνον τὰς καταγορεύσεις ζημιῶν τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀποκαταστατέας. Δὲν λαμβάνεται ὑπὸ ὅψιν πρὸς καθορισμὸν τοῦ πληρωτέου ποσοῦ τὸ πρὸς ἀντικατοπτρισμὸν τοῦ πρὸς αὐτὴν ἀνταποδοθέν τυχόν ποσόν.

2. Ἐπὶ πάσης δηλώσεως ἐφ' ἧς δὲν ἐξεδόθη ἐκτιμητικὴ ἀπόφασις ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐκτιμᾶσα κατὰ ἀρχαίαν πρῶτος καταγορεύσει ζημίας τοῦ δηλούντος ἐκ τῶν ὑπογενομένων εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 2109, λαμβάνουσα πρὸς τούτο ὑπὸ ὅψιν τὰ ὑπὸ τῶν τέως Γραφείων Ζημιῶν συγκεντρωθέντα στοιχεία καὶ δυνάμει ἐάν εὐρίσκη ταῦτα ἀνεπαρκῆ, νὺ πρῶτον εἰς νέας ἐρευνάς, κανονίζουσα δὲ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 πληρωτέον ποσόν, μόνον διὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 καταγορεύσεις ζημιῶν. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν λαμβάνεται ὑπὸ ὅψιν διὰ μὲν τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 μόνον ἢ κατὰ τὸν Αὐγούστιον τοῦ 1916 ἀξία τοῦ πράγματος εἰς δραχμάς, διὰ δὲ τὰς ἐν θανάτῳ ταύτας μόνον ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ζημίας.

3. Ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀλλοδαπῶν ἐκτιμητικῶν Ἐπιτροπῶν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τοῦ καθορισμοῦ τοῦ πληρωτέου ποσοῦ γινόμενον διὰ τῆς μετατροπῆς αὐτοῦ εἰς ξένον νόμισμα πρὸς εἰς δραχμάς. Διὰ τὴν μετατροπὴν ταύτην λαμβάνεται ὑπὸ ὅψιν ἡ κατὰ τὸν Αὐγούστιον 1916 ἀξία τῶν ξένων νομισμάτων ἐναντι τῆς δραχμῆς, τῆς ἀξίας ταύτης καθοριζομένης ἐφ' ἑαυτῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδομένης πάντως τῆς ἐσχέτης τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων δὲ τούτων ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγή ἐπὶ

σήμου ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως ἢ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀπόφασιν πρακτικῶν, δεόντως κεκοσμημένων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, μετὰ ἐπισήμου μεταφράσεως τούτου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3125 ἀπαιτοῦν ἴδιον ἄρθρον εἰς ὃ προστίθενται ὡς τρίτον ἐδάφιον τῶν ἐξῆς:

3. «Ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ ἀναθέτῃ εἰς πρόσωπα καὶ κτημένα ἐιδικὰ τεχνικὰ γνώσεις τὴν ἐνέργειαν πάσης πράξεως ἀναγκαίας διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν, τῆς ἀμοιβῆς τῶν πραγματοποιηθέντων τούτων ὀφειζομένης διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, πρὸς τῇ Ἐπιτροπῇ»

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 3125 παῶν λόγος ἀναθεωρήσεως, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Πάνην περὶ τὸ πρῶτον τοῦ δικαιωμένου εἰς ἀποζημίωσιν».

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 3125 προστίθενται τὰ ἐξῆς ἐδάφια:

«4. Διὰ τοὺς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ λόγους καὶ ἐντός τῆς ἐν αὐτῷ ἀνταρραφείσης προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς νέας ἀποφάσεως τῆς ἐκδιδόμενης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ παρόντος νόμου, δύναται ὁ ἀνδιαφερόμενος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν ἐκδοθείσης ἤδη ἀποφάσεως ὑπὸ τῶν τῶν τῶν ἐπιτροπῶν ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν. Αἱ αἰτήσεις αὗται, ὡς καὶ αἱ τυχόν ὑπάρχουσαι ἀνεκδικασταὶ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως, ἐκδικάζονται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης τὸ δικαίωμα τῆς αὐτεπαγγέλτου ἀναθεωρήσεως διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους».

«5. Πᾶσα αἴτησις ἀναθεωρήσεως δεκτὴ γυνόμενη συναπαγεται ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως μόνον ὡς πρὸς τὸ κατὰ τὴν, δι' ὃ ἐζητήθη ἢ ἀναθεωρήσει».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 3125 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Αἱ ἤδη ἐπιδικασθεῖσαι δυνάμει τοῦ νόμου 2109 ὡς καὶ αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιδικασθόμεναι ἀποζημιώσεις εἶνε πληρωτέαι κατὰ ποσοτὸν ὀφειζόμενον ὡς ἐξῆς:

Ἐπὶ ποσοῦ δρχυμῶν	3000	εἰς ὀλόκληρον
»	15000	50 %
»	30000	45 %
»	100000	40 %
»	500000	35 %

Διὰ τὸ ἀπὸ 50.000 μέχρι 100.000 ποσὸν 15 %.

Διὰ τὰ ἀπὸ δρχ. 100.000 καὶ ἄνω ποσὰ 10 %.

Αἱ ὡς ἄνω ἀναλογίαι ἀξιοῦνται κατὰ 10 % τοῦ προκειμένου περὶ κατοικίων τῶν πυροληθουσῶν πόλεων καὶ χωρίων Σερβῶν, Τζουμακῶν, Νηρέας, Δεξάτου, τῶν χωρίων τῆς περιουσίας Παγγαίου καὶ Συμβόλου ὡς καὶ τῶν χωρίων Δεξάτου, Σερβίου, Ἀλιεράτι, Καλλιθέα, Κερνικεῖα, Γρατάνη, Πορδίκ, Φερρών, Μάκρης, Μαρωνεῖα καὶ Κίρκης. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἀντικαθίσταται μέχρι τῆς ἐσχάτης τοῦ νόμου 3125.

2. Κατ' ἐξίτησιν αἱ εἰς τοὺς ἀπαρθέντας ὡς ὀφειζόμεναι εἰς τὴν Βουλγαρίαν κατὰ τὸ 1916—1918 κρατικῶς ἐν γένει ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετίας ἐπιδικασθεῖσαι ἤδη ἢ ἐπιδικασθόμεναι ἀποζημιώσεις καταβάλλονται αὐτοῖς εἰς ὀλόκληρον.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς κρατικοὺς ἐν γένει ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετίας τοὺς εὐλακτιθέντας παρ' ἐχθρῶν.

3. Προκειμένου περὶ ἀποζημιώσεως διὰ πλοῖα, πλωτὰ καυπηγήματα καὶ ἐμπορεύματα δι' ἃ εἰσπραχθὲν ἀσφαλιστικὴ ἀποζημίωσις, οὐδὲν ποσοστὸν καταβάλλεται, τῆς προκρουσθῆς τὸν ἐπὶ ἑλαττον διαφοράς μεταξὺ ζημίας καὶ τῆς εἰσπραχθείσης ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως καταβαλλομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 3125.

Τῆς διατάξεως ταύτης ἐφαρμόζονται τὰ ἰσχυρὰ μέχρι τῆς ἐσχάτης καὶ καθαρῶς χωρητικότητος.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ ἐδάφιο 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 3125 προστίθενται τὰ ἐξῆς:

«Ἐν πάτῃ περιπτώσει ἢ ἀτάξει αὐτῇ δὲν δύναται, νὰ τεθῇ ἐν ἐφαρμογῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς ἐσχάτης τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸ ἐδάφιο 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 3125 προστίθεται μετὰ τὴν λέξιν «ἐξοφλουμένη» αἱ λέξεις «τῇ ἐπιλογῇ τοῦ Δημοσίου, τοῖς μετρητοῖς ἢ».

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα διὰ τὴν λήξιν ἀποζημιώσεως ἀπαιτούμενη αἰτήσις ἐπικύρωσις ἢ πιστοποιητικὸν γίνεται, ἐνεργεῖται ἢ ἐκδίδεται ἀτελῶς. Δυνάμει νὰ χρησιμοποιοῦθῃ μόνον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις διατάξεων. Εἰς τὴν ἀτέλειαν ταύτην ὑπάρχονται καὶ αἱ ἐνώπιον τῶν Ἐξωτερικῶν δικῶν λαμβανόμεναι ἐνορκεὶ καταθέσεις, τὰ ἐγγράφα τούτων, ὡς καὶ αἱ ἐνώπιον τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν συντάσσόμεναι πράξεις, ἐπικυρώσεις, πληρωσύντα, ἐνορκεὶ καταθέσεις καὶ ἐκθέσεις πραγματοποιηθεισῶν.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸν πρόεδρον καὶ εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἐκ τοῦ δὲ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου ὀφειζόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τέλους ἀποζημιώσεως δρχ. τρεῖς δι' ἐκάστην ἐκδοθείσαν, ἢ ἐκδοθησομένην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπόφασιν, εἰς τὸν πραγματοποιηθέντα, τρεῖς καὶ εἰς ἕκαστον τῶν εἰσπρακτικῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δρχ. πέντε δι' ἐκάστην εἰσπραχθείσαν παρ' αὐτῶν ὑπόθεσιν. Ἡ δαπάνη αὕτη ἐν οὐδὲν μὲν περιπτώσει βαρύνει τὸ Διόριστον, Τριμερὸν καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἐφαρμόζῃ πρὸς τοὺς τὸ ὡς ἄνω τέλος.

Ἄρθρον 17.

Ἐπιτρέπεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κωδικοποιήσεως ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἄρθρων τῶν μετὰ τὴν ἐσχάτην τοῦ παρόντος παρασκευασθῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τοῦ νόμου 3125, ὡς αὐτὰ διὰ τοῦ παρόντος τροποιοῦνται, συμπληροῦνται ἢ ἀντικαθίστανται, τῆς κωδικοποιήσεως ταύτης δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπεκλύσης ἰσχύος νόμου, ἐφόσον εἶνε σύμφωνος τῷ νόμῳ 3125 καὶ τῷ παρόντι.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἔρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσής αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, φημισθεῖς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Κ. Γκότσης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Π. Τσιτσεκλής

(5)

Περὶ διορισμοῦ τῶν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀποσκευῶν ἀπολυθέντων ἀλλ. λειτουργῶν τῆς Μέσης καὶ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Νόμος 3357

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες·

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Νοεμβρίου 1922, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Νοεμβρίου 1922 καὶ τῶν Νομοθετικῶν Διατάγμων τῆς 3 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ τοποθετήσεως ἐν γένει τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν κλπ.», τῆς 30 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἐκπαιδευτικῶν νόμων» καὶ τῆς 8 Φεβρουαρίου 1923 «περὶ χρόνου ὑποβολῆς καὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου» ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας ἢ παραιτηθέντες πρὸ τῆς περὶ αὐτῶν ἐκδόσεως ἀποφάσεως ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων συμβουλίων λειτουργοὶ τῆς Μέσης καὶ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου μετὰ ἐμμέσων ἢ γνώμην τῶν συμβουλίων, ὅφ' ὧν τὴν δικαιοδοσίαν ὑπέχοντο κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεώς των.

2. Ὡς αὐτῶς δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου λειτουργοὶ τῆς Μέσης ἢ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι, διορισθέντες εἰς ἄλλους κλάδους διοικήσεως, ἀπελύθησαν ἢ παρήλθον πρὸ τῆς περὶ αὐτῶν ἀποφάσεως τῶν οὐκείων συμβουλίων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

I. Μανέτας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Π. Τσιτσεκλής

(6)

Περὶ νομιμοποίησης τῶν προσωρινῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων Θεσσαλίας.

Νόμος 3358

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες·

Ἀρθρον μόνον.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσίευσής τοῦ νόμου 3179 «περὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων Θεσσαλίας» ὑπηρετήσαντες ὡς προσωρινοὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων Θεσσαλίας δημοδιδασκαλοὶ δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὡς μόνιμοι τοιοῦτοι διὰ Π. Διατάγματος κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἐφόσον ἔχουσιν πτυχίον διδακτικῆς καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν μέχρι τῆς 5 Ἀυγούστου ἐ. ἔ. διατετῆ ὡς προσωρινοὶ Ἐπιθεωρητοὶ καὶ δεκαστῇ ὡς δημοδιδασκαλοὶ.

Ἡ ἐσχὲς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντα-

κτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

I. Μανέτας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Π. Τσιτσεκλής

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(7)

Περὶ ἐπικυρώσεως ἀποφάσεως τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης πρὸς παραχώρησιν Μοναστηρίου γηπέδου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὅτι ὅλη τὴ ἀρχὴν 110 τοῦ κατὰστατικοῦ νόμου τῆς ἐν Κορίνθῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προτάται τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, διατάσσοντες ἡδὲ·

Ἐπικυρώμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 31 τῆς 21 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης περὶ παραχώρησεως τῆς γῆς τοῦ γηπέδου μοναστηριακοῦ πρὸς τὴν σχολικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ χωρίου Γραῖξου τῆς ἐπαρχίας Μυλοποτάμου πρὸς ἀνέμεσιν ἐπ' αὐτοῦ διδασκαλείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

I. Μανέτας

(8)

Περὶ ἐπικυρώσεως ἀποφάσεως τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης πρὸς παραχώρησιν γηπέδου εἰς Τάμειον Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὅτι ὅλη τὴ ἀρχὴν 110 τοῦ κατὰστατικοῦ νόμου τῆς ἐν Κορίνθῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προτάται τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, διατάσσοντες ἡδὲ·

Ἐπικυρώμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 9 ἀπόφασιν τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης περὶ παραχώρησεως γηπέδου τῆς Ταξῆς Μονῆς Ποίεον πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας τοῦ χωρίου Κοῦκκὰ τῆς ἐπαρχίας Ἀγίου Βασιλείου, πρὸς ἀνέμεσιν ἐπ' αὐτοῦ διδασκαλείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

I. Μανέτας

(9)

Περὶ ἐπιμερώσεως ἀποδόσεως τῆς Μορασισηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης πρὸς παραχώρησιν γηπέδου εἰς σχολικὴν ἐπιτροπὴν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὅπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 110 τοῦ καταστατικοῦ νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, διατάσσεται ἡδὲν·

Ἐπιχωροῦμεν τὴν ὅπ' ἀρθ. 10 ἐ. ἑ. ἀπόφασιν τῆς Μορασισηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης περὶ παραχώρησεως γηπέδου τῆς Μονῆς Ἀρχαδίου ἐκτάσεως 2400 τετραγωνίων μέτρων, ἀξίας δοχ. 2000, κεκμένου εἰς θέσιν «Καλλίμερος» πρὸς τὴν σχολικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ χωρίου Γάλλου Ρεθύμνης δι' ἀνέγκασιν ἐπ' αὐτοῦ διδαστηρίου.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσον καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

Ι. Μανέτας

(10)

Περὶ χορηγίας 50.000 χιλιogramμων ἁλματος βιομηχανικῆς χρήσεως ἐκ τῆς ἀλικῆς Ἀναδόσου εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἐταιρείαν «Καυδῆς-Γεμενάκης καὶ Σία ὁ Φοῖνιξ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὅπ' ὅψιν τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 περὶ ἁλματος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 περὶ χορηγίας ἁλματος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 περὶ ἀξίσεως τῆς τῆς εἰδῶν τιμῶν τοῦ Μονοπωλίου καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. διάταγμα περὶ ἀξίσεως τῆς τῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλούμενου μετουσιωμένου ἁλματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεραιοῦμεν καὶ διατάσσεται·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν ἐκ τῆς ἀλικῆς Ἀναδόσου πενήντα χιλιάδες (50.000) χιλιogramμα ἁλματος εἰς τὴν ἐν Χαλκίδι Βιομηχανικὴν Εἰαρείαν «Φοῖνιξ» Ἐμφ. Καυδῆς-Γεμενάκης καὶ Σία, διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ τῇ ἡλαιομένη τιμῇ τῶν δέκα (10) λεπτῶν κατὰ χιλιogramμον.

Τὸ ἅλμα τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ἐπιτεταμένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἀλικῇ Ἀναδόσου, ἀπὸ προηγουμένως ἀναμνησθῆ μετὰ διαλύσεως φανικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοσούτης διαλύσεως 1) 4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθρομένου ποσοῦ ἁλματος, ὥπως καταστῇ ἀνατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσον καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Κ. Γκότσης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

(11)

Περὶ ἐπεκρίσεως εἰς τὴν πόλιν Θεσσαλονίκης τῆς ἰσχρὸς τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ ἀδειῶν ἡμιονίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὅπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 9 § § 1 καὶ 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4 Αὐγούστου 1923 περὶ ἀδειῶν ἡμιονίας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν, Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπεραιοῦμεν καὶ διατάσσεται·

Ἄρθρον 1.

Τῆθεν· ἐν ἰσχύι εἰς τὴν πόλιν Θεσσαλονίκης αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος διὰ τοὺς ἡμιόχους ἐπιβατικών καὶ φορτηγῶν ἁμαξῶν.

Ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται ἡ 18 Μαΐου 1925. Κατὰ τὴν πρώτην ἐξαγωγήν τοῦ παρόντος δύνανται νὰ παραταθῶν αἱ ἐργασίαι τῆς ὥς ἂνω Ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἑνα εἰσέτι μῆνα ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς Ἐσωτερικῶν, Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσον καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Ὑπουργός

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Π. Τσιτσεκλῆς

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Γ. Κονδύλης

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Κ. Σπυρίδης

(12)

Περὶ ἀναλήψεως τοῦ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1915 Διατάγματος περὶ κηρύξεως ὡς διασωτέων διαφόρων ἐδαφῶν τῆς περιφέρειας τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, ὅπου ἀρροφῇ ἐκτίσιν 299 α. μέτρων λόφου «Ταλλάρου» Θηβῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὅπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 144 παρ. 3 τοῦ νόμου 3077 τοῦ 1924 περὶ διαρκεῶς κώδικος, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν Συμβουλίων Δυσῶν καὶ Κτημάτων, ἀπεραιοῦμεν καὶ διατάσσεται·

Ἄρθρον μόνον.

Ἀναγκάσομεν τὸ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1915 διάταγμα περὶ κηρύξεως ὡς διασωτέων ἐδαφῶν τῆς περιφέρειας τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας μόνον ὅπου ἀρροφῇ ἐκτίσιν 299 τετρ. μέτρων, κεκμένων πρὸς τὸ μεσομερίον μέρος τοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως Θηβῶν κεκμένου λόφου «Ταλλάρου» καὶ συγχευομένην πρὸς ἀνατολὰς μετὰ δημοσίαν ἁμαξίτην ὁδὸν Λεκαδίας—Ἀθηνῶν, ἐφ' ἧς ἔχει πρόσφυιν μέτρον 23, πρὸς δυσμὰς μετὰ κοινοτικὴν ἁμαξίτην ὁδὸν Θηβῶν καὶ προαστείου Πυλίου, ἐφ' ἧς ἔχει πρόσφυιν μέτρον 23, πρὸς μεσομερίον μετὰ τὴν συμβολὴν τῶν ὁδῶν τούτων, ἐφ' ἧς ἔχει πρόσφυιν μέτρον 5 καὶ πρὸς βορρᾶν μετὰ τὴν ὑπὸλοιπον λίσσον, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εἰς αὐτὴν ἐγκαταστάσεως ἐργοστασίου πρὸς παραγωγὴν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος διὰ τὴν φωτισμὸν τῆς πόλεως Θηβῶν.

Εἰς τὸν ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσον καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός

Γ. Μαρής